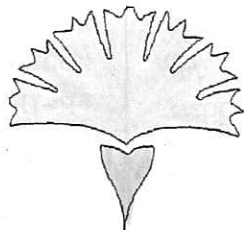

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε

αρ. φύλλου 78

Γραφεία : Τζωρτζ 12, 7ος όροφος, πλ. Κάννιγγος, Αθήνα 106 77, τηλ. 3822315, fax 3819887

Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΣΤΟ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ

Το καθεστώς Μιλόσεβιτς ανετράπη, λοιπόν, με την ψήφο των Γιουγκοσλάβων και την εξέγερση της 5/10, που επέβαλε την αναγνώριση αυτής της ψήφου. Σημαντική καμπή. Αξίζει να υπενθυμίσουμε τη γνώμη μας για το καθεστώς αυτό και να κάνουμε τις εκτιμήσεις μας και για την ανατροπή και για το μέλλον της Γιουγκοσλαβίας.

Το καθεστώς Μιλόσεβιτς

Το αφελέστερο των πραγμάτων είναι να κάνει κανείς πολιτικές αναλύσεις και ιδιαίτερα να γράφει τη σύγχρονη ιστορία (όπως κάνουν οι
(συνέχεια στη σελ. 4)

ΟΙ ΔΑΝΟΙ (πάντως) ΔΕ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΜΠΟΥΝ

Είχαμε γράψει προκαταβολικά για το δημοψήφισμα στη Δανία της 28^{ης} Σεπτεμβρίου στο προηγούμενο φύλλο της "Ε". Λοιπόν, τα προγνωστικά επιβεβαιώθηκαν. Οι Δανοί με 53% απέρριψαν την ένταξη στην ΟΝΕ, παρά την πολύμηνη πλύση εγκεφάλου και από την κυβέρνηση και από την αντιπολίτευση και τους εργοδότες και τα συνδικάτα και όλα τα ΜΜΕ!! Ήταν μια ψήφος ταξική. Αναλύσεις έδειξαν ότι οι πολίτες δεν ψήφισαν με βάση την κομματική τους προτίμηση, αλλά με βάση την κοινωνική τους θέση. ΟΧΙ ψήφισαν η επαρχία, τα μεσαία και κατώτερα κοινωνικοοικονομικά στρώματα και οι γυναίκες! Δεν ήθελαν την κατάλυση της εθνικής τους κυριαρχίας, που θα τους εξαθλιώνει!

Απογοήτευση στους φιλοεοικτικούς κύκλους της Σουηδίας και της Μ. Βρετανίας, όπου το ΟΧΙ σε αντίστοιχο δημοψήφισμα (που το έχουν υποσχεθεί) προβλέπεται πιο ηχηρό από το δανικό. Απογοήτευση στους φιλοεοικτικούς
(συνέχεια στη σελ. 3)

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΣΗΜΙΤΗ: Αγωνία των πατρónων για τη διαδοχή.

Η κατάσταση στη χώρα ήταν, εδώ και καιρό, εκρηκτική, γι' αυτό και με τις εκλογές (φαινομενικά χωρίς κανένα λόγο) επιχειρήθηκε προσωρινός κατευνασμός και κάποια επίφαση σταθερότητας. Πίστευαν, πως με τη βοήθεια και των ΜΜΕ θα υποβάθμιζαν τα προβλήματα της οικονομίας (το νέο κύμα που έρχεται με την ΟΝΕ), τους διαφαινόμενους άμεσους κινδύνους στο Αιγαίο, Κύπρο, ακόμη και με τα Σκόπια, τους ηφαιστειακούς κραδασμούς από τον ανηλεή πόλεμο των διαπλεκόμενων και την εξελισσόμενη κωμικοτραγωδία της Ολυμπιάδας. Και ευελπιστούσαν στο "βλέποντας και κάνοντας", μια που δε διαφαινόταν πουθενά κάποιος πιο αποτελεσματικός από το ΠΑΣΟΚ του Σημίτη για τη διαχείριση των συμφερόντων αυτών που μας τους έχουν επιβάλει.

Ήλθε όμως το αδιανόητο, το τραγικό γεγονός του ναυαγίου, ακραία συνέπεια όλου του οικοδομήματος της απύθμενης διαφθοράς, η οποία είναι αναγκαστικό αποτέλεσμα και ταυτόχρονα αναγκαία προϋπόθεση του συστήματος υποταγής στα κελεύσματα των πατρónων του. Ανασήκωσε, έστω και για λίγο, την πλάκα που κάλυπτε την σκωληκοφωλιά και
(συνέχεια στη σελ. 2)

ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ - ΕΚΔΡΟΜΗ

- Το Σάββατο 21 Οκτώβρη, στις 8 το βράδυ στα γραφεία μας θα γίνει η ετήσια συνεστίαση του Α.Σ.Κ.Ε.

- Το Σάββατο 4 Νοέμβρη το Α.Σ.Κ.Ε. διοργανώνει μονοήμερη εκδρομή στη Βοιωτία με πολιτικό, πολιτιστικό και ψυχαγωγικό περιεχόμενο. Ώρα αναχώρησης 8 π.μ. από τα γραφεία μας. Δηλώσεις συμμετοχής στα τηλέφωνα μας.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΣΗΜΙΤΗ:

(συνέχεια από τη σελ. 1)

τα διαφανέντα προκάλεσαν ίλιγγο, ακόμη και στους πιο εφησυχασμένους και τους πιο αδιάφορους. Και έτσι άνοιξε ο ασκός του Αιόλου.

Όλα πια τα αρνητικά, όλοι οι κίνδυνοι (ακόμη και της ζωής μας), όλος ο κυνισμός των "κυβερνώντων" φωτίστηκαν από καινούργιο φως και έκπληκτοι παρακολουθούμε τον πόλεμο όλων εναντίον όλων.

Σάλος σε ΠΑΣΟΚ – Κυβέρνηση.

Στην κυβέρνηση και στα ηγετικά "στρώματα" του ΠΑΣΟΚ επικρατεί πανικός, στα απλά μέλη, "φίλους" και οπαδούς του πικρία έως και αγανάκτηση και αυτό είναι νέο στοιχείο και, πιθανόν, ελπιδοφόρο, όχι βέβαια για το Σημίτη. Τώρα όλα τα προβλήματα τίθενται από όλους επί τάπητος, χωρίς, φυσικά, να μπορούν να λύσουν κανένα από αυτά, μια που οι ίδιοι είναι μέρος των προβλημάτων και έτσι όλα τα ενδεχόμενα είναι πλέον ανοικτά.

Η διαμάχη ανάμεσα στα νέα ηγετικά σχήματα (των ανθρώπων του Σημίτη, Βερελή, Χριστοδουλάκη και Σία, μαζί με τα μαζέματα από τον ευρύτερο χώρο του ΣΥΝ και όλους τους νεοαεριτζήδες, νεοκαιροσκόπους και νεοαπατεώνες) και τους παλαιούς βαρόνους (Άκης, Βασούλα, Λαλιώτης, Κακλαμάνης, Πάγκαλος με όλο τον δικό τους εσμό) είναι ανέλεγκτη. Και το μπλοκ των παλιών δυνάμεων που τους στηρίζουν – Λαμπράκης, Μπόμπολας, Βαρδινογιάννης, Μπατατούδης κ.λ.π. (με ευρωπαϊκές πλάτες και συμφέροντα, κυρίως) μάχονται απεγνωσμένα εναντίον του μεγάλου εισβολέα, του Κόκκαλη (με την αμέριστη προστασία Αμερικανών), που απειλεί να κατακλύσει τα πάντα. Είναι τόσο σφοδρή η σύγκρουση, που θυμίζει εξοντωτική μάχη "οικογενειών" της Μαφίας, με τις εκατέρωθεν αποσκιρτήσεις. Το κότερο π.χ., απ' όπου ο Τσουκάτος (μόνο πρόσκαιρα τον απομακρύνει ο Σημίτης...) καλούσε τον Πάγκαλο, είναι του διαβόητου Ψυχάρη (ομόκλινου παλαιότερα του Λαμπράκη), στον οποίο λέγεται πως το χάρισε... ο Κόκκαλης! Γι' αυτό στα έκπληκτα "Νέα" και "Βήμα" άλλοι βρίζουν και άλλοι στηρίζουν τον Σημίτη.

Για πρώτη φορά από το '96 και ο ίδιος ο Σημίτης βάλλεται για διαφθορά, έστω για χάρη φίλων και κόμματος. Οι σχέσεις Σουμάκη, ταμείου του ΠΑΣΟΚ και των Σημιτικών ΟΠΕΚ

με τις γκανγκστερικές εταιρείες που φύτρωσαν και γιγαντώθηκαν υπό τη σκιά του Σημίτη δεν ξορκίζονται με την αφελή επίκληση του "αυτή είναι η Ελλάδα". Και, βέβαια, γνωρίζει τι θα επακολουθήσει.

Και συμπληρώνεται το κακό με το πόρισμα Ντογιάκου. Δεν αποκλείεται να είναι πράγματι καθαρή δικαστική ενέργεια. Αν προσεχθεί όμως ότι στρέφεται και κατά Ψυχάρη – Πάγκαλου (για το ανοσιούργημά τους στο... Άγιο όρος) και κατά Λαμπράκη και κυβέρνησης (για παράνομες αναθέσεις σε εταιρεία του Λαμπράκη για όλα τα Ταξίδια Υπουργείου Εξωτερικών κ.λ.π.) ο διαφαινόμενος κίνδυνος δικαστικών διώξεων και αποκαλύψεων είναι πολύ σοβαρός, αν μάλιστα δεν είναι πολιτικά καθοδηγούμενος.

Τι μέλλει γενέσθαι:

Ο κατάλογος των προβλημάτων και απειλών κατά του ΠΑΣΟΚ δεν τελειώνει εδώ. Αυτά όμως αρκούν, για να δηλωθεί το πόσο κινδυνεύει πλέον η κυβέρνηση και ειδικά ο Σημίτης και πόσο δύσκολο θα είναι να τα αντιμετωπίσει με αποπροσανατολισμούς και γελοιότητες του τύπου "όλοι φταίμε" (εκτός, φυσικά, των υπεύθυνων, που θα έπρεπε, τουλάχιστο, να παραιτηθούν). Μια λύση απελπισίας είναι να (ή να απειλήσει ότι θα) προκηρύξει εκλογές. Του το προτείνουν πολλοί από τους (περίφοβους πλέον) συνεργάτες του. Είναι όμως δυνατόν; Μόνον αν ήθελε να αποχωρήσει ευπρεπώς από την πολιτική, θα το έκανε. Κάτι τέτοιο όμως δεν ευδοκimeί στην πολιτική σκηνή της Ελλάδας των Σημιτηδών. Το πιθανότερο είναι πως θα συνεχίσει να ποντάρει στο ότι μέχρι τώρα ήταν ο πιο "αξιόπιστος" και αποτελεσματικός διεκπεραιωτής των επιταγών της πιο ακραίας δεξιάς πολιτικής που επιβλήθηκε ποτέ στη χώρα μας. Άρα πως, τελικά, όλοι, άμεσα ή έμμεσα, θετικά ή "αρνητικά" θα τον στηρίζουν.

Είναι όμως πλέον αποτελεσματικός:

Μήπως η αποκάλυψη πως παίζει το ρόλο του διευθυντή της ορχήστρας των σκωλήκων ή του τροχονόμου της πορείας των ανομιών και των συμφορών απαιτεί αντικατάσταση; Και έχουν ετοιμάσει κατάλληλα τον Κωστάκη της Ν.Δ. (που, παρά το καρκίνωμα του Μητσοτάκη, παίζει πολύ προσεκτικά...) ή μπορεί να τους δημιουργήσει, έστω και μικρές, εκπλήξεις;

Και δυστυχώς γι' αυτούς ο Αβραμόπουλος μάλλον πήρε στα μάτια της κοινής γνώμης την εικόνα των Βουγιαμπίστηδων και η Γιάννα είναι ένα σκέτο πανηγύρι...

ΟΙ ΔΑΝΟΙ (πάντως) ΔΕ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΜΠΟΥΝ!

(συνέχεια από τη σελ. 1)

κύκλους της άρχουσας τάξης της Νορβηγίας, που σκόπευαν να οδηγήσουν για τρίτη φορά (!) τη χώρα σε δημοψήφισμα με το ερώτημα της ένταξης στην ΕΟΚ. Ο Γάλλος υπουργός εξωτερικών σε μια δεύτερη (μετά τα αίσχη της Γιουγκοσλαβίας) εξαιρετική επίδειξη για το πώς οι Γάλλοι σοσιαλιστές αντιλαμβάνονται τη λειτουργία της δημοκρατίας δήλωσε ότι οι Δανοί "θα έπρεπε να ντρέπονται"!!

Συμπληρώνοντας τα στοιχεία της προηγούμενης "Ε", αναφέρουμε δυτικές δημοσκοπήσεις, που λένε ότι το 70% των Γερμανών δε θέλει την ΟΝΕ, γι' αυτό και η κυβέρνησή τους (δείχνοντας κι' αυτή το ... σεβασμό της στη δημοκρατία) δεν κάνει δημοψήφισμα! [Θυμίζουμε ότι ο γερμανοτραφείς κ. Τσοχατζόπουλος ακολούθησε το παράδειγμα των κυρίων του και είχε απορρίψει το δημοψήφισμα για τη συνθήκη του Μάαστριχτ με το επιχείρημα ότι "αυτά είναι οχλοκρατικές εκδηλώσεις"!].

Ακόμη και σε υπό ένταξη χώρες όπως η Τσεχία και η Πολωνία, όπου μέχρι πριν λίγο καιρό καταγραφόταν στις δημοσκοπήσεις ένα συντριπτικό "ΝΑΙ στην ένταξη στην ΕΟΚ" (ως αποτέλεσμα της αποστροφής προς τα προηγούμενα καθεστώτα του "υπαρκτού σοσιαλισμού"), τώρα δε θεωρείται καν βέβαιο ότι το ΝΑΙ υπερτερεί του ΟΧΙ (Καθημερινή 1/10/2000).

Οι εν Ελλάδι έμμισθοι κατάπιαν τη γλώσσα τους. Κανένα σχόλιο (!!!) από τους πολυλογάδες των παραθύρων των καναλιών. Πλήρης υποβάθμιση ενός πολύ σημαντικού γεγονότος. Ευτυχώς γι' αυτούς, ήρθαν τα γεγονότα στην Γιουγκοσλαβία, για να ξεχαστεί προσωρινά το θέμα.

Καταρρέουν οι μύθοι

Αυτή την εποχή δεν καταρρέει μόνο ο μύθος ότι "όλοι θέλουν να μπουν". Καταρρέει και ο μύθος του ισχυρού ΕΥΡΩ. Και σιγά, σιγά καταρρέει και ο μύθος ότι η ΕΟΚ είναι ένας ισχυρός οργανισμός, που εξασφαλίζει, τουλάχιστον, την άνοδο του βιοτικού επιπέδου των λαών της. Με τη νέα κρίση του πετρελαίου η ΕΟΚ γονάτισε, σε βαθμό που εκλιπαρεί τη Ρωσία να αυξήσει την ποσότητα φυσικού αερίου και πετρελαίου που της εξάγει.

Μεγάλες διαδηλώσεις ξέσπασαν στη Γαλλία, το Βέλγιο, την Ισπανία, την Πορτογαλία,

τη Γερμανία, την Ιταλία, αφού οι κυβερνήσεις κατά τη συνήθειά τους έριξαν τα βάρη κι αυτής της κρίσης στις πλάτες των λαών. Και στην Ελλάδα ξεκίνησαν αντιδράσεις από ψαράδες, φορτηγατζήδες κ.ά. Αποκαλύπτεται άλλη μια υποκρισία της ΕΟΚ: ότι για την αύξηση της τιμής των καυσίμων ευθύνονται οι χώρες του ΟΠΕΚ. Διέρρευσε πια στον τύπο ότι για κάθε 4 δολάρια που πληρώνουμε για πετρέλαιο τα 3 είναι φόρος! Δε διέρρευσε πόσο μέρος από το υπόλοιπο 1 δολάριο παίρνουν οι ταλαίπωρες πετρελαιοπαραγωγές χώρες και πόσο οι 7 αδελφές εταιρείες του πετρελαίου, που, πάντως, διπλασίασαν τα κέρδη τους σε ένα χρόνο !!! (βλ. άρθρο Κ. Βεργόπουλου, στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 27/9/2000).

Η "δημοκρατική" ΕΟΚ

Τα παραπάνω είναι ενδεικτικά μιας νέας κατάστασης. Ακόμη κι αυτοί οι επιλεγμένοι από τους διευθυντές τους και καλοπληρωμένοι ανταποκριτές των ΜΜΕ στις Βρυξέλλες έχουν αγανακτήσει με την ΕΟΚ, σε βαθμό που στα πρόσωπά τους η ΕΟΚ να βλέπει συνωμότες - αντιφρονούντες! Έτσι η Κομισιόν έδωσε εντολή στις υπηρεσίες της να λογοκρίνουν τις ειδήσεις που δίνουν στους δημοσιογράφους. Αλλά από λάθος (ή από αγανακτισμένους υπαλλήλους;) το σχετικό έγγραφο δόθηκε κάποια μέρα στους δημοσιογράφους μαζί με το δελτίο τύπου!! [Το αποκάλυψε η Φανή Πετραλιά (όχι η βουλευτής της ΝΔ), μέλος του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ σε άρθρο της στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ στις 29/9/2000].

«Η Επιτροπή λυπάται γιατί η αίθουσα Τύπου έχει καταληφθεί από ερευνητές-δημοσιογράφους», ότι «πρέπει να χρησιμοποιήσουμε τους εν δυνάμει συμμάχους μας για να επαναφέρουμε την ισορροπία ανάμεσα στους δημοσιογράφους», ότι «το να εξηγούμε τα πάντα και να υιοθετούμε ένα μοντέλο εξαντλητικής παρουσίας προ-καλεί νέες ερωτήσεις, οι οποίες μπορούν να αποφεύγονται εάν μάθουμε να παγώνουμε ένα τμήμα πληροφοριών».

Κι ακόμη, ότι «μια δόση κυνισμού και μερικές φορές υποκρισίας, στον τρόπο παροχής πληροφοριών, είναι απαραίτητη».

* Η Φανή Πετραλιά είναι μέλος του Δ.Σ. της ΕΣΗΕΑ.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 29/9/2000

Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΣΤΟ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

περισσότεροι πανεπιστημιακοί) στηριζόμενος μόνο στις επίσημες ανακοινώσεις, ομιλίες και αποφάσεις. Η Γιουγκοσλαβία ίσως είναι το κλασικότερο παράδειγμα.

Επισημώς ο Μιλόσεβιτς ήταν ένας σκληρός Σέρβος εθνικιστής και συγχρόνως συνεχιστής του ιδιόμορφου σοσιαλιστικού καθεστώτος του Τίτο. Αν το δεύτερο σκέλος δεν απέχει πολύ από την αλήθεια, για το πρώτο το ΑΣΚΕ είχε εκφράσει τις σοβαρές του αντιρρήσεις. Η εκτίμησή μας ήταν και είναι ότι ο Μιλόσεβιτς με το προσωπείο του εθνικισμού έπαιξε καθαρά το παιχνίδι των Αμερικανών. Θυμίζουμε:

- Άσημος πήγε στην Αμερική για επιχειρηματικούς λόγους ως εκπρόσωπος Τράπεζας και μετά την τριετή παραμονή του εκεί αναρριχήθηκε σε χρόνο-ρεκόρ στη θέση του γένη του κυβερνώντος κόμματος.

- Αρνούμενος την εκ περιτροπής Προεδρία της Γιουγκοσλαβίας, έδωσε το πρόσχημα στις δυτικόφιλες ελίτ της Σλοβενίας και της Κροατίας να αποσχισθούν.

- Συνέβαλε με τις προκλήσεις του στην όξυνση των πνευμάτων στην Βοσνία και, όταν οι Σέρβοι της Βοσνίας πήραν τα όπλα, τους εγκατέλειψε προκλητικά. Όταν οι Σερβοβόσνιοι, παρ' όλ' αυτά, κυριάρχησαν στρατιωτικά, ο Μιλόσεβιτς υπέγραψε την άδικη για τους Σέρβους συνθήκη του Ντέϊτον και με απειλές, εκβιασμούς και αποκλεισμούς ανάγκασε τους συμπατριώτες του να την αποδεχθούν και να υποστούν σκληρούς διωγμούς (2.000.000 πρόσφυγες).

- Ενώ οι Αλβανόφωνοι του Κοσσυφοπεδίου ζητούσαν διεύρυνση των δικαιωμάτων τους, ο Μιλόσεβιτς τους στέρησε κι αυτά που είχαν (αυτονομία), δίνοντας πρόσχημα στους Δυτικούς γκάνγκστερς να επέμβουν. Κι όταν αυτοί επενέβησαν, η αντίδραση των ισχυρότατων Γιουγκοσλαβικών Ενόπλων Δυνάμεων ήταν ανύπαρκτη, αντίθετα προς τον ηρωισμό του λαού. Το αποτέλεσμα ήταν η απώλεια του μεγαλύτερου μέρους του Κοσσυφοπεδίου.

- Στη διάρκεια της προεδρίας του είχε στενές σχέσεις με την ακροδεξιά και τον υπόκοσμο.

Αν κάποιος δε μπορεί να δεχθεί αυτή την εκτίμηση για το διπλό πρόσωπο του Μιλόσεβιτς, αυτό που δεν μπορεί να αμφισβητηθεί είναι ο

αυταρχισμός και ο νεποτισμός του καθεστώτος του. Αναμφισβήτητα είχε και λαϊκή βάση (καμία σχέση με τη δικτατορία του Τσαουσέσκου) και λόγω της πολυάριθμης νομενκλατούρας και λόγω των εναντίον του επιθέσεων των Δυτικών. Πάντως η επιρροή του συνεχώς μειωνόταν και κατέληξε μειοψηφία, με την πλειοψηφία να είναι εξοργισμένη εναντίον του για τους λόγους που προαναφέραμε.

Οι εκλογές και η εξέγερση

Ο Μιλόσεβιτς έκανε τις πρόωρες εκλογές, πιστεύοντας ότι (έστω και με κάποια μικρή νοθεία) θα τις κερδίσει. Τελικά αναγκάστηκε να κάνει εξόφθαλμη νοθεία και να εντείνει τις εναντίον του αντιδράσεις, που κορυφώθηκαν με την εξέγερση της 5/10, που τον ανέτρεψε.

Η εξέγερση δεν ήταν ούτε κατευθυνόμενη, ούτε αναμενόμενη από τη Δύση. Γι' αυτό και ο εκπρόσωπος της κ. Ολυμπράϊτ στα Βαλκάνια Γιωργάκης, μέσα στην ανεκδιήγητη ανοησία του, κάλεσε τους Γιουγκοσλάβους να προσέλθουν στον 2^ο γύρο των εκλογών [και εκ των υστέρων ισχυρίζεται ότι δικαιώθηκε η πολιτική του!]. Η εξέγερση εξέφρασε την αποφασιστικότητα της πλειοψηφίας ενός λαού υπερήφανου, πολιτικοποιημένου και ηρωικού. Οι Γιουγκοσλάβοι παρέδωσαν πολιτικά μαθήματα στους βάρβαρους της Δύσης (όπου η ανθρώπινη ζωή είναι πολύ φτηνή), αφού ολόκληρη εξέγερση ήταν αναίμακτη. Οι Γιουγκοσλάβοι είναι ένας από τους λαούς που οι Δυτικοί "δεν τους πάνε", όπως τους Έλληνες, γι' αυτό θέλουν την αποδυνάμωσή του και τη συρρίκνωση της κρατικής του οντότητας.

Πολιτικά το κίνημα κατά του Μιλόσεβιτς εκφράστηκε από τη συμμαχία των 18 κομμάτων της αντιπολίτευσης, που περιλαμβάνει όλες τις τάσεις. Συνολικά είναι ένα κίνημα δημοκρατικό, που δεν ελέγχεται από κανέναν. Ο Κοστούνιτσα είναι ό,τι ακριβώς και το κίνημα που τον ανέδειξε. Ασυμβίβαστος προς το καθεστώς Μιλόσεβιτς, ασυμβίβαστος στα εθνικά θέματα, αδιάφορος, αποδεκτός απ' όλους. Βεβαίως μέσα στην αντιπολίτευση υπάρχουν και οι δυτικόφιλοι, όπως ο γερμανόφιλος Τζίντζιτς, που χρηματοδοτήθηκαν πλουσιοπάροχα στον προεκλογικό τους αγώνα. Επηρεάζουν το κίνημα, αλλά δεν το ελέγχουν. Οι δηλώσεις και κινήσεις του Κοστούνιτσα μετά την εξέγερση είναι χαρακτηριστικές:

- "Δε μοιραζόμαστε τη νίκη μας με κανέναν, ούτε με τη Ρωσία, ούτε με την Αμερική", είπε.

- Αρνείται την παραπομπή του Μιλόσεβιτς στο Δικαστήριο της Χάγης, όπως ζητούν οι Δυτικοί, και (το κυριότερο) αρνείται την εγκυρότητα του Δικαστηρίου.

- Επιδιώκει την εθνική συμφιλίωση και θεωρεί πρωταρχική του επιδίωξη την παραμονή Μαυροβουνίου και Κοσσυφοπεδίου στα πλαίσια της Γιουγκοσλαβίας.

- Η πρώτη του συνάντηση δεν ήταν με κάποιο Δυτικό, αλλά με τον Ιβάνοφ, το μόνο που του έδωσε το δικαίωμα να αναμιχθεί στα εσωτερικά της Γιουγκοσλαβίας.

Η Δύση

Η "κατασκευή αντιπάλου" είναι μια συνταγή που η Αμερική την ακολούθησε και στον Περσικό Κόλπο. Δαιμονοποίησε ένα δικό της άνθρωπο, το Σαντάμ, τον οποίο "κατατρόπωσε" άνευ αγώνος. Έτσι η ίδια ξεπέρασε το σύνδρομο του Βιετνάμ και τρομοκράτησε τους λαούς, κάνοντας επίδειξη της "ακαταμάχητης" πολεμικής της μηχανής.

Στη Γιουγκοσλαβία προσπαθούσε να κρατά διαιρεμένη την αντιπολίτευση, για να επιβιώνει ο άλλος δικός της "δαίμονας" ο Μιλόσεβιτς. Όταν η αντιπολίτευση άρχισε να συγκλίνει στο πρόσωπο του Κοστούνιτσα, οι δυτικόφιλοι βρέθηκαν σε δίλημμα: να υποστηρίξουν τον Κοστούνιτσα και στη θέση ενός αντιπάλου-μαϊμού να βάλουν έναν πραγματικό πατριώτη (όπως έκανε ο Τζίντζιτς) ή να μην τον υποστηρίξουν και να εξαφανιστούν πολιτικά (όπως έκανε ο Ντράσκοβιτς);

Οι μεγάλες χώρες της Δύσης αναγκάζονται τώρα να αναγνωρίσουν τον Κοστούνιτσα, αφού σ' όλη τη διάρκεια του αγώνα κατά του Μιλόσεβιτς τα δυτικά ΜΜΕ παρουσίαζαν όλη την αντιπολίτευση ως "δική τους". [Δηλώσεις, βέβαια, έκαναν μόνο ο Τζίντζιτς και ο Ντράσκοβιτς! Τα άλλα 16 κόμματα τα αγνοούμε, όπως αγνοούσαμε μέχρι πριν λίγο και τον Κοστούνιτσα και το κόμμα του, παρ' όλο που εκλογικά είχε φτάσει στο 7%!]. Στην παγίδα έπεσαν και πολλοί προοδευτικοί άνθρωποι στην Ελλάδα, που δεν έβλεπαν με καλό μάτι το κίνημα κατά Μιλόσεβιτς.

Πάντως η Δύση έχει τώρα πραγματικό πρόβλημα, γιατί είναι υποχρεωμένη να αποθαρρύνει την απόσχιση του Μαυροβουνίου και του Κοσσυφοπεδίου και γενικά να σταματήσει την (ανοικτή τουλάχιστον) υπονόμηση της ακεραιότητας της Γιουγκοσλαβίας.

Η προοπτική της Γιουγκοσλαβίας

Μέχρι στιγμής υπάρχουν δύο θετικά δεδομένα:

- Ανετράπη ο Μιλόσεβιτς.

- Δεν υπήρξε αιματοχυσία στην εξέγερση και (κυρίως) δε φαίνεται να υπάρχει διάθεση αντεκδικήσεων, διχασμού και διωγμών κατά του Σοσιαλιστικού Κόμματος (Σ.Κ.)

Όμως από δω και πέρα αρχίζουν τα δύσκολα.

- Στο ζήτημα της ακεραιότητας της Γιουγκοσλαβίας ο Κοστούνιτσα φαίνεται αποφασισμένος και θα έχει την ομόθυμη υποστήριξη όλων των συμπατριωτών του (μερικών, έστω, εξ ανάγκης).

- Πολιτικά θα πρέπει να υπάρξει ένα σταθερό μπλοκ εξουσίας, πράγμα δύσκολο, γιατί το κίνημα δεν αναπτύχθηκε με βάση το τι θέλει, αλλά τι δε θέλει. Το καλύτερο θα ήταν το μπλοκ αυτό να περιλάβει όλες τις πατριωτικές πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις, μαζί με όσες υπάρχουν στο Σ.Κ., μαζί και με την Εκκλησία, που φαίνεται ότι διαδραματίζει θετικό ρόλο. Αυτό όμως σ' αυτή τη φάση μάλλον φαίνεται ουτοπικό και το πιθανότερο είναι να συμμετάσχουν στη διακυβέρνηση και οι δυτικόφιλοι, με όσα αρνητικά αυτό συνεπάγεται. (Ο Τζίντζιτς ήδη ζήτησε το Υπουργείο Εξωτερικών). Κρίσιμο θα ήταν στις εκλογές που προγραμματίζονται για το Δεκέμβρη το κόμμα του Κοστούνιτσα να έπαιρνε ένα μεγάλο ποσοστό. Πάντως αργά ή γρήγορα οι αποκλίνουσες τάσεις θα κυριαρχήσουν και θα υπάρξει πολιτική κρίση, από την οποία μπορεί να προκύψει ο,τιδήποτε.

- Τέλος (και το κυριότερο) υπάρχει το ζήτημα του μοντέλου ανάπτυξης που θα ακολουθήσει η Γιουγκοσλαβία. Θα διατηρηθεί (και σε ποιο βαθμό) ο κοινωνικός έλεγχος της οικονομίας ή θα ιδιωτικοποιηθούν τα πάντα, κατά τις επιταγές της παγκοσμιοποίησης; Οπωσδήποτε παρατηρείται και στη Γιουγκοσλαβία (όπως σ' όλες τις χώρες της Αν. Ευρώπης μετά την κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού) μια τάση σύγκλισης προς την ΕΟΚ, που έσπευσε να δώσει την πρώτη "βοήθεια". Το θέμα είναι με ποιους όρους θα γίνουν η σύνδεση με την ΕΟΚ και οι ξένες επενδύσεις, με ποιους όρους θα δοθούν τα δάνεια και από πού. Ευτυχώς για τη Γιουγκοσλαβία οι επιλογές της ΕΟΚ και της παγκοσμιοποίησης αμφισβητούνται πλέον ευρύτατα κι έτσι μάλλον ταχύτερα από τις άλλες χώρες θα γίνει σαφές τι σημαίνει να ακολουθεί κανείς τις συνταγές των μεγάλων οικονομικών οργανισμών της Δύσης.

ΤΟ ΑΙΓΑΙΟ ΘΑ ΠΛΗΡΩΣΕΙ ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥΣ :

Με την πολύνεκρη τραγωδία στην Πάρο αποκαλύφθηκε στην κοινή γνώμη ένας κόσμος ασυδοσίας, διαφθοράς, συναλλαγής και εγκληματικής ασυνειδησίας, που μέχρι τότε μόνο οι ασχολούμενοι με τα ναυτιλιακά γνώριζαν.

Τα υπέργηρα πλοία της ακτοπλοίας του Αιγαίου, που μέχρι πριν ένα χρόνο (δηλ έως τουλάχιστον το καλοκαίρι του 1999) ανήκαν σε διάφορους μικροεφοπλιστές (ιδιοκτήτες 1 έως 10 πλοίων), περιήλθαν όλα στην ιδιοκτησία μιας και μοναδικής εφοπλιστικής εταιρείας.

Τα πλοία αυτά σε μια χώρα με στοιχειώδη πρόνοια για την ασφάλεια των επιβατών και των ναυτικών θα έπρεπε να είχαν αποσυρθεί από πολλά χρόνια. Παρέμεναν και παραμένουν, όπως αποκαλύφθηκε, με την ανοχή των κυβερνήσεων και την διαφθορά των υπηρεσιών των εντεταλμένων για τον έλεγχο της ασφαλείας τους.

Η υπεροπτική συμπεριφορά του αντιπροέδρου και πραγματικού αφεντικού της MFD (Σφηνιάς) μπρος σ' ένα υπουργό (Παπουτσής), που έμοιαζε υπάλληλός του, σε προηγούμενο κρούσμα με υπάμενο δελφίνι της ίδιας εταιρείας, χωρίς ευτυχώς θύματα, και μάλιστα μπροστά στις κάμερες, δείχνει το ρόλο του YEN, τη σχέση του με τους εφοπλιστές και την κάλυψη, που τους παρέχει, για να περιφέρουν στη θάλασσα τους σκυλοπνίχτες τους.

Κυβέρνηση και διαπλοκή

Η νέα κυβερνητική πολιτική, που υλοποίησε ο Σουμάκης, ήταν η άρνηση χορήγησης στους μικροεφοπλιστές αδειών σκοπιμότητας στις γραμμές του Αιγαίου με το πρόσχημα της παλαιότητας των πλοίων τους και την ανάγκη ανανέωσης του στόλου, ενόψει της άρσης του καθεστώτος προστασίας των γραμμών του Αιγαίου από ξένες ναυτιλιακές εταιρείες (καμποτάζ) το 2004.

Ενώ λοιπόν θα έπρεπε να χορηγήσει άδειες αποκλειστικά σε νέα και ασφαλέστερα πλοία, αντίθετα τις έδωσε σ' αυτά τα ίδια σαπιοκάραβα, που είχε αγοράσει η MFD από τους προηγούμενους ιδιοκτήτες τους. Με την πολιτική αυτή ευνοήθηκε σκανδαλωδώς αυτή η εφοπλιστική εταιρεία, που δημιουργήθηκε και γιγαντώθηκε εν μια νυκτί και της οποίας ο αντιπρόεδρος ήταν πριν γενικός πράκτορας των Μινωικών Γραμμών. Από ένα πλοίο, που διέθετε πριν 2 χρόνια τώρα έχει 74.

Η εξαγορά των πλοίων έγινε κυρίως με μετοχές της εταιρείας προς τους πωλητές χωρίς

ακόμη η MFD να έχει μπει στο Χρηματιστήριο. Φαίνεται καθαρά ότι όλ' αυτά έγιναν, για να μονοπωλήσει το Αιγαίο η «διαπλοκή» (μέτοχοι της MFD είναι Κόκκαλης, Βαρδινογιάννης και κεντρικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ) και ν' απομακρύνει τους παραδοσιακούς εφοπλιστές.

Στόχος η πώληση στους ξένους

Ο στόχος είναι να εκμεταλλευτούν την μονοπωλιακή θέση τους, ώστε με την άρση του καμποτάζ να επωφεληθούν από την υψηλή τιμή της εταιρείας, είτε πουλώντας μερίδια, είτε την πλειοψηφία της σε ξένους. Έως τότε φυσικά θέλουν να έχουν το μικρότερο δυνατό κόστος, διατηρώντας σε κυκλοφορία τα σαπιοκάραβα με οριακές επενδύσεις σε νέα.

Όμως το ναυάγιο και οι ανθρώπινες ζωές που χάθηκαν τους προκάλεσαν σύγχυση και πανικό. Το κόλπο που στήθηκε αποκαλύφθηκε και είναι αμφίβολο αν θα μπορέσουν να διατηρήσουν την MFD και μάλιστα σε μονοπωλιακή θέση στο Αιγαίο. Έχουν φθάσει στο σημείο να εξαγγέλλουν (Γ. Παπαντωνίου) : «Ασφαλώς η Εμπ. Ναυτιλία θα έχει μια ουσιαστική συνδρομή από τον κρατικό προϋπολογισμό, αλλά και μέσω του εθνικού σκέλους του κρατικού προϋπολογισμού για τον εκσυγχρονισμό της».

Δηλ. οι άθλιοι θέλουν να ξαναπληρώσει ο ελληνικός λαός τους εφοπλιστές, για να αποκτήσουν νέα πλοία.

Η «ελεύθερη οικονομία» και ο «ανταγωνισμός» προβάλλονται μόνο όταν αφορούν τα κέρδη των ολίγων, αυτών που υπηρετούν οι Σημίτηδες. Τις ζημιές τις πληρώνουμε εμείς.

Οι συνέπειες στο Αιγαίο

Φάνηκαν αυτό το καλοκαίρι οι πρώτες συνέπειες της μονοπώλησης των γραμμών του. Μειώθηκαν τα δρομολόγια στα λιγότερο τουριστικά και απομακρυσμένα νησιά και αυξήθηκαν στα πιο τουριστικά ειδικότερα στις Κυκλάδες.

Τα πράγματα θα γίνουν χειρότερα με την άρση του καμποτάζ, που θέλει να επισπεύσει ο Σημίτης μετά το ναυάγιο. Το τραγικό είναι ότι χρησιμοποιούν και πάλι μια τραγωδία, όπως πέρσι τους σεισμούς, για να περάσουν οι άθλιοι τις αποφάσεις που τους υπαγορεύουν οι ξένοι.

Είναι χαρακτηριστικό της εξαπάτησης που επιχειρούν ότι λένε πως, αν είχε αρθεί το καμποτάζ, δε θα είχαμε παλαιά πλοία. Όμως επιτροπή του YEN επιφορτισμένη να προτείνει το πλαίσιο της ακτοπλοίας μετά την άρση του καμποτάζ εισηγείται όριο ηλικίας 35 χρόνια, ενώ ο Σημίτης μετά τη συζήτηση στις 4/10/2000 στη

Βουλή και το εκπληκτικό «αυτή είναι η Ελλάδα» αποφασίζει να το μειώσει στα 30 χρόνια.

Κι' αυτό μετά το ναυάγιο, γιατί στις άλλες χώρες της ΕΟΚ δεν υπάρχει καν όριο ηλικίας. Ήξερε συνεπώς η ΜΦΔ που αγόραζε τα σαπιοκάραβα !!

Στην περίπτωση του Αιγαίου η άρση του καμποτάζ θα έχει καταλυτικές συνέπειες. Οι ναύλοι θα διαμορφώνονται ελεύθερα. Ελεύθερη θα είναι και η επιλογή των δρομολογίων από τις εφοπλιστικές εταιρείες. Η ασφάλεια των πλοίων και θεσμικά δε θα υπόκειται σε κρατικό έλεγχο. Τα πληρώματα θα προέρχονται από άλλες χώρες, με κριτήριο τη μειωμένη αμοιβή, άρα και τη μειωμένη ασφάλεια. Οι Έλληνες ναυτικοί θα εξοστρακισθούν. Τα νησιά θα είναι έρμαιο του εφοπλιστικού κέρδους.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ 2004 **ΣΤΗ ΔΙΝΗ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ**

Μετά την επιβολή της κ. Γιάννας ως προέδρου του Αθήνα 2004, με εντολή της ΔΟΕ στον Σημίτη, φάνηκε προς στιγμήν ότι όλοι τους (ΔΟΕ, ξένες εταιρείες, ντόπιοι «διαπλεκόμενοι», υπουργοί και λοιποί πολιτικοί εκπρόσωποί τους) είχαν συμφωνήσει, επειδή εξασφάλισαν μερίδιο από τα μυθώδη ποσά, που θα δαπανηθούν, και την συνακόλουθη εξουσία, που όλ' αυτά συνεπάγονται.

Όμως η εκλεκτή της ΔΟΕ υπερέβη τα εσκαμμένα. Θεώρησε ότι βρήκε την ευκαιρία να απαιτεί υπερεξουσίες, να ασκεί ακόμη και κυβερνητικές αρμοδιότητες (π.χ. όρισε τέσσερις τεχνικούς συμβούλους για την εποπτεία των ολυμπιακών έργων που έχει αναλάβει ο Λαλιώτης).

Πριν το Σίδνευ ζητούσε επιμόνως περισσότερες και ευρύτερες εξουσίες προβαίνοντας σε προκλητικές κινήσεις, όπως η ενοικίαση πολυτελέστερων γραφείων, οι προτάσεις για τις αμοιβές των στελεχών της με 10 εκατ. το μήνα.

Στο Σίδνευ εμφανίσθηκε γεμάτη υπεροψία και αίσθηση ισχύος αλλά και προκλητικά πολυδάπανη.

Χρεώθηκε ήδη με το πρώτο μεγάλο σκάνδαλο με την ενοικίαση πολυτελών γραφείων στο Σίδνευ για το 15ήμερο των αγώνων αντί 621 εκατ. από αυστραλιανή εταιρεία, η οποία με τη σειρά της είχε υπενοικιάσει τα γραφεία από την εταιρεία ΕΠΑΘΛΟΝ, που μέτοχος της φέρεται ο διευθύνων σύμβουλος του Αθήνα 2004 (Συναδινός), η οποία τα είχε νοικιάσει πριν από

Οι κίνδυνοι για τα νησιά

Ήδη τα νησιά έχουν πρόβλήματα με τη διακίνηση της παραγωγής τους, ψάρια, οπωροκηπευτικά κ.λ.π. καθώς και με την τακτική τους τροφοδοσία ακόμη και σε είδη πρώτης ανάγκης. Νησιά ακριτικά θ' αντιμετωπίσουν προβλήματα επιβίωσης, αν συνυπολογισθούν η παρατεταμένη ανομβρία, οι καταστροφές από τις φωτιές και η προκλητική κυβερνητική αδιαφορία.

Είναι μεγάλος ο κίνδυνος ν' απομονωθούν οι νησιώτες, να μαραζώσουν τα νησιά και ν' αποψιλωθούν από τους κατοίκους τους. Ο κίνδυνος είναι εθνικός για τη διατήρηση του ελληνισμού στο Αιγαίο.

Οι νησιώτες πρώτοι καλούνται να αντιδράσουν, για να επιβάλουν ακτοπλοΐα ασφαλή και ελληνική, για να παραμείνουν και να ευημερήσουν στο Αιγαίο.

μήνες για 88 εκατ. από το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης του Σίδνευ.

Τα συμφέροντα που συγκρούονται γύρω από τους Ολυμπιακούς Αγώνες είναι κάτι περισσότερο από τεράστια. Αφορούν τις εταιρείες, που πατρωνάζονται από την διεφθαρμένη ηγεσία της ΔΟΕ και τις υπόλοιπες εταιρείες, που διεκδικούν μερίδιο. Εγγυητής των πρώτων διορίστηκε η κ. Γιάννα, που δείχνει χαρακτηριστική έλλειψη καλλιέργειας και αίσθηση του μέτρου της εξουσίας.

Ένα είναι βέβαιο αν φύγει η κ. Γιάννα Ολυμπιακοί δεν γίνονται στην Αθήνα. Αυτό το γνωρίζει άριστα ο Σημίτης, όπως γνωρίζει και τι τον περιμένει αν συμβεί κάτι τέτοιο. Είναι λοιπόν φανερό ότι επιθυμούν να τα συμβιβάσουν οπωσδήποτε. Η ΔΟΕ ήδη παρενέβη ανοικτά ζητώντας να γίνει υπουργείο ολυμπιακών αγώνων, προφανώς με υπουργό τη Γιάννα.

Υπενθυμίζουμε ότι το ΑΣΚΕ έχει ταχθεί από την αρχή κατά της ανάληψης των Ολυμπιακών Αγώνων από τη χώρα μας. Κι' αυτό επειδή η Ελλάδα δεν έχει κανένα λόγο να φιλοξενήσει μια θηριώδη εμπορική επιχείρηση που πατρωνάει η ΔΟΕ, που σφετερίζεται το αρχαίο ολυμπιακό πνεύμα, για να έχει αθλητικό και ιδεολογικό συμβολισμό.

Είχε ήδη υφείκει η "Ε", όταν συνέβησαν σοβαρά γεγονότα: η ανάφλεξη στη Μ. Ανατολή, ο κατατρεχμός των Ελλήνων στη Β. Ηπειρο, η αμφισβήτηση της εθνικής μας κυριαρχίας σε Λήμνο - Ικαρία. Επιστραβεόμεθα για το επόμενο φύλλο.

Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΑ

Στις 26 και 27 (ήταν στο πρόγραμμα και η 28^η...) του Σεπτεμβρίου έγινε στην Πράγα η προγραμματισμένη από καιρό κοινή συνεδρίαση του IMF (Διεθνές Νομισματικό Ταμείο) και της WB (Παγκόσμια Τράπεζα), για να συζητήσουν τα προβλήματα (τους) της παγκοσμιοποίησης (και πώς θα ξεγελάσουν τους λαούς). Ήταν επόμενο, μετά μάλιστα τις κινητοποιήσεις στο Σιάτλ και τη Νέα Υόρκη, να επιχειρηθεί και στην Πράγα απάντηση στους, κατά γενική ομολογία πλέον, εχθρούς των λαών, των ανθρώπων και του ίδιου του πλανήτη.

Και τα δύο γεγονότα, πριν, κατά και μετά την τέλεσή τους, θα έπρεπε να έχουν τύχει της μέγιστης δυνατής προβολής και του πιο εξαντλητικού σχολιασμού. Για τις τύχες της Ανθρωπότητας επρόκειτο. Όμως είχαν περάσει στα ψιλά των εφημερίδων και οι τηλεοράσεις έδειξαν κάποιες, επιλεγμένες, σκηνές μόνο από επιθέσεις σε καταστήματα και κάποιες φωτιές. Τίποτα άλλο. Ούτε καν ότι η επόμενη συνάντησή τους προγραμματίζεται να γίνει στη Θεσσαλονίκη, το 2003!!!

Η κοινή συνεδρίαση του IMF και της WB δεν είχε κανένα προωθητικό αποτέλεσμα για τα σχέδιά τους. Αναλώθηκε σε συζητήσεις και διενέξεις μεταξύ τους, έκδηλες της αμηχανίας τους. Δεν έλειψαν μάλιστα και εκδηλώσεις κατανόησης (!) για τις κινητοποιήσεις εναντίον τους και καταγγελίες για αναλγησία και διαφθορά των κατά τόπους κυβερνήσεων. Άλλο, φυσικά, τι συμφωνήθηκε μυστικά. Σίγουρα πάντως ο πανηγυρικός χαρακτήρας της συνάντησής τους δεν επιτεύχθηκε. Πρώτα γιατί, λόγω των γεγονότων εναντίον τους που δημιούργησαν οι «αντιφρονούντες», αναγκάστηκαν να ματαιώσουν την τρίτη μέρα της συνεδρίασης και δεύτερον γιατί όλες οι εκδηλώσεις προς τιμήν των συνέδρων (παραστάσεις στην όπερα, δεξιώσεις σε κέντρα κ.λ.π.) ακυρώθηκαν μπροστά στην απειλή λυντσαρίσματος των! Έληξαν λοιπόν άδοξα οι συνεδριάσεις των IMF και WB.

Αυτό αποτέλεσε, ούτως ή άλλως, μια σημαντική επιτυχία για τη συγκέντρωση διαμαρτυρίας εναντίον τους, την "Πράγα 2000".

Στη συγκέντρωση – πορεία και τις άλλες εκδηλώσεις πήραν μέρος ομάδες και άτομα από όλη την Ευρώπη, με πιο ζωντανούς τους Ιταλούς, Έλληνες και Ισπανούς. Ο συνολικός αριθμός των συμμετασχόντων δε μπορεί να θεωρηθεί μεγάλος (περίπου 20.000 συνολικά πήραν μέρος, αν και όχι όλοι μαζί), αν συγκριθεί μάλιστα με τα

αντίστοιχα στο Σιάτλ και τη Ν. Υόρκη τις ΗΠΑ. Το γενικό φρόνημα, επίσης, δεν ήταν τόσο υψηλό και επιθετικό όσο εκεί.

Κατάσταση πολιορκίας

Υπάρχει, βέβαια, ερμηνεία γι' αυτά. Πρώτα – πρώτα αποδείχτηκε έξυπνη η επιλογή της Πράγας για τη συνεδρίαση των 2 κατ' εξοχήν οργάνων της Αμερικάνικης παγκοσμιοποίησης. Οι κάτοικοί της φοβούνται, πέρα από το ότι αρκετοί προσβλέπουν ακόμη στην ΕΟΚ ως σωτήρα τους. Άλλωστε η κυβέρνηση του Χάβελ είχε λάβει τα μέτρα της. Επί πολλές ημέρες νωρίτερα βομβάρδιζε τους Τσέχους με απειλητικές ανακοινώσεις, όπως να μην κυκλοφορούν τις μέρες της... επιδρομής των «αντιφρονούντων», να προμηθευτούν τρόφιμα για 5 ημέρες (!) και όσοι μπορούν να απομακρυνθούν από την Πράγα και κυρίως να φυγαδεύσουν τα παιδιά και τους νέους. Τα σχολεία έκλεισαν για μια εβδομάδα και τα παιδιά, όσα δεν έφυγαν, κλείστηκαν στα σπίτια τους. Το αποτέλεσμα ήταν μια Πράγα σχεδόν έρημη, σε κατάσταση πολιορκίας, για 3 μέρες!!

Έπειτα οι ίδιοι οι Τσέχοι διοργανωτές (μέλη του πρώην Κ.Κ.) δεν ήθελαν έντονες διαμαρτυρίες και επεισόδια. Είχαν δηλώσει ότι δε θα εμπόδιζαν τους συνέδρους να συνεδριάσουν, αλλά μόνο να... φύγουν. Τη δεύτερη μέρα μάλιστα σε ανακοινώσεις τους αποκήρυσσαν τις βίαιες αντιδράσεις! Οι Τσέχοι, λοιπόν, δεν προσήλθαν μαζικά, σε αντίθεση με τους Αμερικάνους.

Ο σκοπός επιτεύχθηκε

Ακόμη η τσέχικη κυβέρνηση δημιούργησε εμπόδια στην είσοδο πούλμαν και τρένων με διαδηλωτές, πετυχαίνοντας έτσι κλίμα αποτροπής συρροής από τις γειτονικές χώρες, κυρίως Γερμανία.

Παρόλα αυτά οι εκδηλώσεις ήταν επιτυχείς και το κύριο χρώμα το έδωσαν ομάδες αυτόνομων και αναρχικών, που όμως έδρασαν όχι με καθοδήγηση προβοκατόρων-αστυνομικών, άρα εύστοχα και αποτελεσματικά.

Η πολυποίκιλη ελληνική συμμετοχή (πήρε μέρος και το ΑΣΚΕ) έδρασε ικανοποιητικά, όχι όμως πρωτοποριακά, μια που η πολυπληθέστερη (συγκριτικά) συμμετοχή ήταν του ΣΥΝ. Η ελληνική φωνή πάντως έκανε έντονη την παρουσία της.

Όσο για το ότι η επόμενη συνάντηση θα γίνει στη Θεσσαλονίκη το 2003, μπορούμε με βεβαιότητα να πούμε ότι θα ματαιωθεί.